

29 czerwca

uroczystość św. Piotra Apostoła, męczennika
- patrona Wodnego Ochotniczego Pogotowania Ratunkowego,
wzywanego podczas epilepsji, gorączki, febry,
wścieklizny, szaleństwa, ukąszenia przez węże, chorób nóg

Właściwe imię Piotra to Szymon (Symeon). Pan Jezus zmienił mu imię na Piotr przy pierwszym spotkaniu, gdyż miało ono symbolizować jego przyszłe powołanie. Pochodził z Betsaidy, miejscowości położonej nad Jeziorem Genezaret (Galilejskim). Był bratem św. Andrzeja, Apostoła, który Szymona przyprowadził do Pana Jezusa niedługo po chrzcie w rzece Jordan, jaki Chrystus Pan otrzymał z rąk Jana Chrzciciela (Mt 10, 2; J 1, 41). To, że Chrystus Pan zetknął się z Andrzejem i Szymonem w pobliżu rzeki Jordan, wskazywałoby, że obaj bracia byli uczniami św. Jana (J 1, 40-42). Ojcem Szymona Piotra był Jona (Jan), rybak galilejski. Kiedy Chrystus Pan włączył Piotra do grona swoich uczniów, ten nie od razu przystał do Pana Jezusa, ale nadal trudnił się pracą rybaka. Dopiero po cudownym połowie ryb definitywnie został przy Chrystusie w charakterze Jego ucznia wraz ze swoim bratem, Andrzejem (por. Łk 5, 1-11). Kiedy Piotr przystąpił do grona uczniów Pana Jezusa, był już człowiekiem żonatym i mieszkał w Kafarnaum u teściowej, którą Pan Jezus uzdrowił (Mk 1, 29-31; Łk 4, 38-39).

Jezus bardzo wyraźnie wyróżniał Piotra wśród Apostołów. Piotr był świadkiem - wraz z Janem i Jakubem - wskrzeszenia córki Jaira (Mt 9, 23-26; Mk 5, 35-43; Łk 8, 49-56), przemienienia na górze Tabor (Mt 17, 1-13; Mk 9, 2-13; Łk 9, 28-36) i krwawego potu w Getsemani (Mt 26, 37-46; Mk 14, 33-42; Łk 22, 41-46). Kiedy Jezus zapytał Apostołów, za kogo

uważają Go ludzie, otrzymał na to różne odpowiedzi. Kiedy zaś rzucił im pytanie: "A wy za kogo Mnie uważacie?" - usłyszał z ust Piotra wyznanie: "Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego". Za to otrzymał w nagrodę obietnicę prymatu nad Kościołem Chrystusa: "Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem ciało i krew nie objawiły ci tego, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr (czyli skała), i na tej skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie" (Mt 16, 18-19).

Można byłoby wymienić jeszcze inne historie związane z Piotrem. Jezus ratuje Piotra, kiedy tonął w Jeziorze Galilejskim (Mt 14, 28-31). Piotr płaci podatek za Jezusa i za siebie monetą, wydobytą z pyszczka ryby (Mt 17, 24-27); od Piotra Pan Jezus zaczyna mycie nóg Apostołom przy Ostatniej Wieczerzy (J 13, 6-11). Przed pojmaniem Mistrza Piotr zapewnia Go o swojej dla Niego wierności (Mt 26, 33). W Getsemani występuje w obronie Jezusa i ucina ucho słudze arcykapłana, Malchusowi (Mt 26, 51-54; Mk 14, 47; Łk 22, 49-50; J 18, 10-11). On jeden, wraz z Janem, idzie za Chrystusem aż na podwórze arcykapłana. Jednak tu, rozpoznany, wyrzeka się ze strachu Jezusa i trzykrotnie potwierdza zaparcie się przysięgą. Kiedy zapał kogut, przypomniał sobie przepowiednię Chrystusa i gorzko zapłakał (Mt 26, 69-75; Mk 14, 66-72; Łk 22, 54-62; J 18, 15-27).

Przed odejściem do nieba Pan Jezus zlecił Piotrowi najwyższą władzę pasterzowania nad Jego Apostołami i pozostałymi wiernymi wyznawcami (J 21, 15-19). Apostołowie od początku podjęli te słowa i uznali w Piotrze pierwszego spośród siebie. We wszystkich wykazach apostoelskich Piotr jest zawsze stawiany na pierwszym miejscu (Mt 10, 2; Mk 3, 16; Łk 6, 14; Dz 1, 13). Pisma Nowego Testamentu wymieniają go 150 razy. Piotr proponuje Apostołom przyłączenie do ich grona jeszcze jednego w miejsce Judasza (Dz 1, 15-26). Piotr pierwszy przemawia do tłumu w dzień Zesłania Ducha Świętego i pozyskuje sporą liczbę pierwszych wyznawców (Dz 2, 14-36). Uzdrawia chromego od urodzenia i nawraca kilka tysięcy ludzi (Dz 3, 1-26). Zakłada pierwszą gminę chrześcijańską w Jerozolimie i sprawuje nad nią władzę sądowniczą (Dz 5, 1-11). To jego Chrystus poucza w tajemniczym widzeniu, że ma także przyjmować pogan i nakazuje mu udać się do domu oficera rzymskiego, Korneliusza (Dz 10, 1-48). Na Soborze apostoelskim Piotr jako pierwszy przemawia i decyduje, że należy iść także do pogan, a od nawróconych z pogaństwa nie należy

żądać wypełniania nakazów judaizmu, obowiązujących Żydów (Dz 15, 1-12). W myśl zasady postawionej przez Pana Jezusa: "Uderzę pasterza, a rozproszą się owce stada" (Mt 26, 31) - właśnie Piotr stał się głównym przedmiotem nienawiści i pierwszym obiektem prześladowań. Został nawet pojmany i miał być wydany przez króla Heroda Agryppę I Żydom na stracenie. Jednak anioł Pański wybawił go cudownie od niechybnej śmierci (Dz 12, 1-17).

Niebawem po uwolnieniu Piotr udał się do Antiochii, gdzie założył swoją stolicę (Ga 2, 11-14). Stamtąd podążył do Małej Azji i Koryntu (2 P 1, 1), aby wreszcie osiąść na stałe w Rzymie. Tu także poniósł śmierć męczeńską za panowania cesarza Nerona ok. 64 roku, umierając na krzyżu, jak mu to zapowiedział Chrystus (J 21, 18-19). O pobycie Piotra w Rzymie i jego śmierci piszą między innymi: św. Klemens Rzymski (+ ok. 97), *List do Koryntian*, 5; św. Ignacy z Antiochii (+ ok. 117), *List do Rzymian* 4, 3; św. Dionizy z Koryntu (+ 160); św. Ireneusz (+ 202); Euzebiusz - *Historia Kościoła* 2, 25, 8; św. Kajus Rzymski (+ 296) i wielu innych.

Św. Piotr zostawił dwa listy, które należą do ksiąg Pisma świętego Nowego Testamentu. Dyktował je swojemu uczniowi Sylwanowi (1 P 5, 12). Wyróżniają się one niezwykłą plastyką i ekspresją. Jako zwierzchnik Kościoła Piotr ma odwagę przestrzec wiernych przed zbyt dowolnym tłumaczeniem pism Pawła Apostoła (2 P 3, 14-16). Pierwszy list Piotr pisał ok. 63 r., przed prześladowaniem wznieconym przez Nerona. Pisał go z Rzymu. Drugi list, pisany również z Rzymu, prawdopodobnie został zredagowany w więzieniu, gdyż Piotr pisze o swojej rychłej śmierci. Tak więc list powstał w 64 lub 67 roku (2 P 1, 14).

Św. Piotr poniósł śmierć męczeńską według podania na wzgórzu watykańskim. Miał być ukrzyżowany według świadectwa Orygenesa głową w dół na własną prośbę, gdyż czuł się niegodnym umierać na krzyżu jak Chrystus. Cesarz Konstantyn Wielki wystawił ku czci św. Piotra nad jego grobem bazylikę. Obecna bazylika Św. Piotra w Rzymie pochodzi z wieku XVI-XVII, zbudowana została w latach 1506-1629. Bazylika wystawiona na grobie św. Piotra jest symbolem całego Kościoła Chrystusa. W czasie prac archeologicznych przeprowadzonych w podziemiach bazyliki św. Piotra w latach 1940-1949 znaleziono pod konfesją (pod głównym ołtarzem bazyliki) grób św. Piotra.

W ikonografii św. Piotr Apostoł jest przedstawiany w stroju apostoła, jako biskup lub papież w pontyfikalnych szatach. Od IV w. (medalion z brązu -

Watykan, mozaika w S. Clemente) ustalił się typ ikonograficzny św. Piotra - szerokie rysy twarzy, łysina lub lok nad czołem, krótka, gęsta broda. Od XII wieku przedstawiany jest jako siedzący na tronie. Atrybutami Księcia Apostołów są: anioł, kajdany, dwa klucze symbolizujące klucze Królestwa Bożego, kogut, odwrócony krzyż, księga, łódź, zwój, pastorał, ryba, sieci, skała - stanowiące aluzje do wydarzeń w jego życiu, tiara w rękach.

Modlitwy:

Boże, któryś świętego Piotra rybaka wywyższył na księcia Apostołów i głowę Swego Kościoła świętego, prosimy Cię w imię zasług jego, abyś nas raczył przyjąć jako owce do Swej trzody. Spraw, abyśmy chętnie słuchali jego głosu i nauki i poszli w jego ślady, i abyśmy się, kiedyś dostali do tego Królestwa, w którym Ty Chryste Panie, jako najwyższy Pasterz, którego namiestnikiem na ziemi był Piotr, żyjesz i na wieki królujesz. Amen.

O święty Apostole, ponieważ jesteś Skałą, na której Wszechmogący Bóg zbudował swój Kościół, uzyskaj dla mnie proszę dary żywej wiary, silnej nadziei i płonącej miłości, całkowitego oderwania od siebie samego, pogardy świata, cierpliwości w przeciwnościach, pokory w dobrobycie, pamięci w modlitwie, czystości serca, prawych zamiarów we wszystkich moich działaniach, staranności w spełnianiu mojego stylu życia, stałości w moich postanowieniach, rezygnacji ze wszystkiego na rzecz boskiej Woli, wytrwania w łasce Boga aż do śmierci, tak mi dopomóż, bym przez Twoje wstawiennictwo i Twoje chwalebne zasługi mógł pojawić się godzien przed Panem i wiecznym Pasterzem dusz, Jezusem Chrystusem, Który z Ojcem i Duchem Świętym żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

Litania do św. Piotra Apostoła:

Kyrie, elejson, Chryste, elejson, Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas,

Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, módl się za nami.

Królowo nieba i ziemi, módl się za nami.

Królowo Apostołów, *módl się za nami.*

Wszyscy święci Aniołowie i Archaniołowie, módlcie się za nami.

Święty Piotrze, uczniu Chrystusa, który dla Niego porzuciłeś rodzinę i wszystko, co posiadałeś,

Święty Piotrze, któremu Pan Jezus po Zmartwychwstaniu powierzył władzę nad Kościołem,

Święty Piotrze, Namiestniku Chrystusa i Głowo Apostołów,

Święty Piotrze, dokonujący licznych cudów,

Święty Piotrze, któremu po Zmartwychwstaniu Jezus ukazał się osobiście,

Święty Piotrze, uzdrawiający chorych,

Święty Piotrze, podejmujący poleczone przez Boga dzieło nawracania pogan,

Święty Piotrze, ukrzyżowany i przybity do krzyża głową na dół,

Święty Piotrze, świadku przemienienia na górze Tabor,

Święty Piotrze, świadku jakże bolesnej modlitwy Pana Jezusa w Ogrójcu,

Święty Piotrze, miłujący Pana Jezusa więcej niż inni Apostołowie,

Święty Piotrze, pasący baranki Pańskie,

Święty Piotrze, ogromnie zaszczycony przez Pana,

Święty Piotrze, Opoko Bożego Kościoła,

Święty Piotrze, Kluczniku nieba,

Święty Piotrze, Stróžu bram zbawienia,

Święty Piotrze, Jezus Cię wybrał i złożył w Tve ręce Najwyższą władzę,

Święty Piotrze, braci umacniasz w jedności prawdziwej wiary,

Święty Piotrze, Rybaku królestwa wieczności,

Święty Piotrze, sterujący łodzią, która skarb zawiera Bożej miłości i wiecznej nadziei całego świata,

Święty Piotrze, utwierdzający Twoich braci,

Święty Piotrze, Kościół Chrystusowy wznosi się na Twojej wierze,

Święty Piotrze, wybrany, aby przewodzić wszystkim powołanym
narodom,
Święty Piotrze, wybrany, aby przewodzić wszystkim Apostołom,
Święty Piotrze, wybrany, aby przewodzić wszystkim Ojcom Kościoła,
Święty Piotrze, przewodzący wszystkim, których Głową i Królem jest
Chrystus,

świątyni Piotrze, skała niewzruszona,

Święty Piotrze, którego wierze nie przeszkodzą moce piekła,

Święty Piotrze, mający klucze Królestwa niebieskiego,

Święty Piotrze, chwałą jaśniejący, trzymając klucze niebieskie,

Święty Piotrze, który przez łaskę stałeś się Opoką Kościoła,

Święty Piotrze, umacniający wiarę swych braci,

Święty Piotrze, zwiastujący słowa życia,

Święty Piotrze, Sędzio narodów,

Święty Piotrze, wiodący ku niebu,

Święty Piotrze, Sługa Chrystusa Jezusa,

Święty Piotrze, przeznaczony do głoszenia Ewangelii Bożej,

Święty Piotrze, posiadający wieniec chwały i zwycięstwa,

Święty Piotrze, Pasterzu owiec Chrystusa,

K: Wszyscy wezwani do Pańskiej owczarni niech wielbią Boga w Trójcy
Jedynego.

W.: Niech nam modlitwa pierwszego papieża wyjedna łaskę. Amen.

Modlitwa:

Wszechmogący Boże, Ty zbudowałeś swój Kościół na wierze Piotra
Apostoła, spraw, aby wśród zamętu świata nasza wiara pozostała
nienaruszona. Przez naszego Pana.